

Sprawozdanie z działalności Komisji Historycznej Wojskowej Izby Lekarskiej IX kadencji za okres 22.01.2025-31.01.2026

Komisja Historyczna WIL IX kadencji (zwana dalej Komisją Historyczną, KH) ukonstytuowała się na podstawie Uchwały RL WIL nr 6/22/IX z dnia 19.03.2022 r. w sprawie powołania komisji problemowych WIL na okres IX kadencji. Przewodniczącym Komisji Historycznej został, pełniący tę zaszczytną funkcję również przez drugą połowę VIII kadencji, dr n. med. Zbigniew Kopociński, zaś członkami: dr n. med. Kazimierz Janicki, dr n. med. Krzysztof Kopociński, dr Konrad Maćkowiak.

W analizowanym okresie sprawozdawczym nasza KH starała się twórczo kontynuować i rozwijać działalność z poprzednich lat, czyli przede wszystkim propagować i dokumentować rzetelną wiedzę o dokonaniach polskiej wojskowej służby zdrowia, jej wkładzie w odzyskanie i utrzymanie niepodległości oraz osiągnięciach na polu szeroko rozumianej ochrony zdrowia i podniesienia poziomu stanu sanitarno-higienicznego naszego kraju na przestrzeni wielu lat. Czyniliśmy to poprzez działalność stricte naukową (monografie, artykuły naukowe, konferencje naukowe, sympozja etc.), ale także popularno-naukową i publicystyczną. Podjęliśmy również starania o uzyskanie wpisu do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość dla nagrobków kilku polskich oficerów zasłużonych dla wojskowej służby zdrowia.

W okresie sprawozdawczym 22.01.2025-31.01.2026 członkowie naszej KH byli autorami co najmniej 1 monografii, 1 artykułu naukowego, 7 referatów wygłoszonych w ramach konferencji naukowych oraz 7 publikacji o charakterze popularno-naukowym (załącznik do niniejszego sprawozdania zawiera wykaz wszystkich publikacji). Z pewnością największym osiągnięciem na polu naukowym jest monografia autorstwa Zbigniewa i Krzysztofa Kopocińskich poświęcona dziejom polskiej okulistyki wojskowej w okresie dwudziestolecia międzywojennego¹, w której po raz pierwszy w historiografii przedstawiono w szczegółowy sposób wszelkie aspekty działalności działu okulistyki w ramach wojskowej służby zdrowia. Publikacja ta bez cienia wątpliwości

¹ Kopociński Z., Kopociński K., *Polscy okuliści wojskowi w dwudziestoleciu międzywojennym*, Wrocław 2025.

wypełnia dużą lukę badawczą w zakresie dziejów polskiej wojskowej służby zdrowia, zaś intencją autorów było przywrócenie zbiorowej pamięci bardzo wielu zupełnie zapomnianych okulistów wojskowych, którzy tworzyli fundament dla wszystkich współczesnych poradni, oddziałów i klinik okulistycznych w wojskowych szpitalach (i nie tylko). Warto również wspomnieć o artykule, w którym w 80. rocznicę wymordowania polskiej kolumny sanitarnej w Horce K. i Z. Kopocińscy przypomnieli o tym wciąż mało znanym dramatycznym epizodzie z walk na Łużycach w kwietniu 1945 r., gdzie w obronie mordowanych rannych polskich żołnierzy 2. Armii Wojska Polskiego stracili życie także członkowie personelu 15. Samodzielnego Batalionu Sanitarnego².

Wśród publikacji popularno-naukowych i publicystycznych autorstwa członków KH, których ukazało się w okresie sprawozdawczym co najmniej 7 (załącznik), znalazły się artykuły relacjonujące uroczystości organizowane lub współorganizowane przez KH bądź udział w sympozjach czy konferencjach naukowych etc.

Jednym z niewątpliwych zeszłorocznych sukcesów KH było pozytywne zakończenie (po niemal roku starań) procesu wpisania do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski mogiły bohaterskiego lekarza mjr. dr. Józefa Turkiewicza (1882-1953), kawalera Krzyża Walecznych, komendanta Szpitala Wojskowego w Równem, znakomitego historyka, autora monografii opisującej dzieje 12. Pułku Ułanów Podolskich³. KH skierowała 18 sierpnia 2024 r. do IPN dobrze przygotowany (w oparciu o materiały archiwalne) i umotywowany stosowny wniosek o wpis do ww. ewidencji⁴, co zaowocowało stosunkowo szybką realizacją wniosku. Dyrektor Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Adam Siwek poinformował o wpisaniu mogiły mjr. dr. J. Turkiewicza, znajdującej się na Cmentarzu Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Mikołaja Biskupa w Mroczy, do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski pod numerem 10944⁵. Decyzja ta skutkuje tym, iż nagrobka tego nie wolno zlikwidować, nawet w wypadku braku opłaty za użytkowanie miejsca na tej nekropolii.

W okresie sprawozdawczym KH kontynuowała starania o uhonorowanie gen. bryg. dr. Bronisława Malewskiego⁶ poprzez nadanie jego imienia ulicy, skwerowi czy parkowi w Lublinie. Z zupełnie niezrozumiałych dla nas względów Apel dotyczący tej inicjatywy, wystosowany 13

² Kopociński K., Kopociński Z., *80 rocznica zbrodni wojennej na rannych żołnierzach i personelu wojskowej służby zdrowia 2. Armii Wojska Polskiego w Horce*, „Rocznik Kołobrzesci”, 2025 (złożone do druku).

³ Turkiewicz J., *Zarys historii wojennej 12-go Pułku Ułanów Podolskich*, Warszawa 1928.

⁴ Wniosek do Instytutu Pamięci Narodowej o wpis do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski mogiły mjr. dr. Józefa Turkiewicza sygnowany przez Z. Kopocińskiego z 18.08.2024 r.

⁵ Zawiadomienie przesłane przez Adama Siwkę, Dyrektora Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa do dr. Karola Nawrockiego, Prezesa IPN sygn. BUWII-904-1954(6)/24 BN z 15.07.2025 r.; Pismo Joanny Sulej-Piskorz, zastępcy Dyrektora Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa do dr. n. med. Zbigniewa Kopocińskiego sygn. BUWII-904-1954(7)/24 BN z 16.07.2025 r.

⁶ Sylwetka B. Malewskiego szerzej opisana: Kopociński K., Kopociński Z., *Szpital Główny 1. Korpusu Polskiego w Bobrujsku*, Głogów 2023, s. 64.

października 2023 r. przez Radę Lekarską WIL do Rady Miasta Lublin, nie zyskał poparcia ówczesnego Prezydenta Lublina. **B. Malewski to postać, którą Lublin powinien się szczyć, a nie pokrywać pajęczyną zapomnienia!!!** Nadal liczymy na właściwą refleksję ze strony władz Lublina oraz nawiązanie pozytywnej współpracy ku chwale miasta i wojskowej służby zdrowia, toteż w 2026 r. będziemy przypominać włodarzom tego miasta o ich moralnym obowiązku. Mamy także głęboką nadzieję, iż w tym chwalebnym dziele wykorzystany zostanie wspaiały Medal Pamiątkowy, łączący upamiętnienie gen. bryg. dr. B. Malewskiego z 35. rocznicą powstania WIL. Warto przypomnieć, iż inicjatorami i pomysłodawcami jego powstania byli K. i Z. Kopocińscy, autorką niezwykle oryginalnego projektu znakomita artystka Małgorzata Kot, a odlew w brązie dokonała Elżbieta Jaros-Wasilewska. Należy zwrócić uwagę, iż artystka tworząc projekt bazowała na autentycznych dokumentach i fotografiach, których kopie udostępnili jej członkowie KH. Trzeba podkreślić, że jest to chyba jedyne, trwałe i mające ciekawy wyraz artystyczny upamiętnienie zarówno B. Malewskiego, jak i rocznicy WIL. Liczymy na to, iż wszystkie te działania zakończą się sukcesem i będziemy już niedługo mogli pospacerować po placu, ulicy czy skwerze B. Malewskiego w Lublinie, podobnie jak ma to miejsce we Wrocławiu, gdzie po trzech latach starań w 2019 r. wywalczyliśmy Park im. mjr. prof. Lesława Węgrzynowskiego.

Bardzo ważną inicjatywą KH jest pomysł utworzenia Muzeum Polskiej Wojskowej Służby Zdrowia (MPWSZ), osobnej placówki gromadzącej zbiory dotyczące wojskowego sanitariatu, posiadającej dużą ekspozycję zewnętrzną dla prezentacji pojazdów i innych dużych elementów wyposażenia specjalnego (sanitarki, samoloty ewakuacji medycznej, sale operacyjne na samochodach etc.). Po zlikwidowaniu Wojskowej Akademii Medycznej, z następczą likwidacją istniejącego przy niej muzeum, nie ma w Polsce obecnie takiej placówki, co nie przynosi chwały państwu polskiemu i WP. Aby naprawić ten stan rzeczy członkowie KH zredagowali stosowny Apel o podjęcie pilnych działań celem utworzenia MPWSZ oraz zabezpieczenia materialnego dziedzictwa historycznego wojskowego sanitariatu do dr. n. med. Władysława Kosiniaka-Kamysza, Wicepremiera Rządu RP i Ministra Obrony Narodowej⁷, który został 22 marca 2024 r. zaakceptowany przez XLII Zjazd Delegatów WIL i skierowany do adresata. Zwrócono w nim uwagę, iż wiele szanujących swe tradycje państw (m.in. Anglia, Francja, Rosja, USA) posiada tego typu muzea i na ich tle nie możemy prezentować się jak prymitywny lud wyrzucający na śmietnik swą historię. Problemu nie ułatwią czasowe mikroekspozycje w kilku muzeach znajdujących się pod pieczęcią MON (Warszawa, Dęblin, Bydgoszcz, Gdynia), gdyż wiekopomne dokonania polskich

⁷ Apel XLII Zjazdu Delegatów Wojskowej Izby Lekarskiej z dnia 22 marca 2024 r. o podjęcie przez dr. n. med. Władysława Kosiniaka-Kamysza, Wicepremiera Rządu RP i Ministra Obrony Narodowej, pilnych działań celem utworzenia Muzeum Polskiej Wojskowej Służby Zdrowia oraz zabezpieczenia materialnego dziedzictwa historycznego wojskowego sanitariatu.

lekarzy wojskowych wymagają odpowiedniego szacunku, gromadzenia pamiątek i ich nowoczesnej prezentacji, a nie ersatzu w postaci prezentacji internetowych (na poziomie wyrobów czekoladopodobnych zamiast czekolady). Napawa smutkiem fakt, iż Apel wystosowany przez znaczące gremium, jakim bez wątpienia jest Zjazd Delegatów WIL, pozostał do dnia dzisiejszego bez odpowiedzi adresata. Tragikomiczne pismo Przemysława Grabowskiego, zastępcy dyrektora Departamentu Edukacji, Kultury i Dziedzictwa MON zostało omówione w szczegółach w poprzednim sprawozdaniu KH, nie napawało ono optymizmem. Sprawa MPWSZ ma fundamentalne znaczenie dla wojskowej służby zdrowia, toteż KH będzie nadal walczyć o utworzenie tej instytucji i przekonanie decydentów, iż nasz kraj powinien równać do najlepszych a nie zamykać ogon beznadziejnych maruderów, w szczególności że my lekarze wojskowi akurat mamy być z czego dumni. Wciąż liczymy na odpowiedź Pana Wicepremiera na Apel Delegatów WIL, żeby choć powstrzymać proces niszczenia i pozbywania się przez MON cennych eksponatów. Być może RL WIL powinna wystosować zapytanie do Pana Wicepremiera w tej sprawie?

W kontekście starań o ochronę dziedzictwa materialnego polskiej wojskowej służby zdrowia wspaniałą isierkę nadziei przyniosła inicjatywa dyrekcji Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej w Warszawie, której istotą jest modernizacja i rozbudowa znakomitej Sali Tradycji, będącej w dyspozycji tej placówki⁸. Zyskała ona bezapelacyjne poparcie KH WIL (której członkowie wcześniej dokonali lustracji obiektów w dyspozycji WIML), co znalazło wyraz w stanowisku przewodniczącego komisji, który postulował przekazanie dużej części środków finansowych z budżetu KH na ten cel⁹. Fakt, iż niemal wszyscy członkowie RL WIL poparli nasz postulat doskonale świadczy o tym, że praca organiczna KH WIL owocuje coraz większą świadomością wśród lekarzy wojskowych potrzeby kultywowania tradycji wojskowej służby zdrowia, umacniania i budowy tożsamości oraz ducha korpusu, co jest rzeczą niezbędną dla prawidłowego kształtowania kolejnych pokoleń medyków w mundurach.

KH w okresie sprawozdawczym twórczo rozwijała wszelkie formy kooperacji i integracji z innymi ośrodkami czy komisjami historycznymi poszczególnych okręgowych izb lekarskich. W dniach 24-26 października 2025 r. odbyła się IV. Ogólnopolska Konferencja Historyczna Izb Lekarskich perfekcyjnie zorganizowana przez OIL w Gdańsku, gdzie spotkali się miłośnicy historii medycyny z całej Polski. KH WIL reprezentowali K. i Z. Kopocińscy, którzy przedstawili dwa

⁸ Pismo płk. dr. n. med. R. Drozdowskiego, zastępcy dyrektora WIML, do ppłk. rez. lek. A. Płachty, prezesa RL WIL z 2.09.2025 r.

⁹ Stanowisko KH WIL z 17.09.2025 r. sygnowane przez przewodniczącego dr. n. med. Zbigniewa Kopocińskiego.

referaty: „*Mjr dr Zygmunt Szymkiewicz (1890-1940) - lekarz o duszy marynarza*” i „*Prof. dr med. Ignacy Abramowicz (1890-1982) - z Kresów Wschodnich nad Bałtyk*”.

Podobnie jak w poprzednich latach znakomicie układała się współpraca z naukowcami dolnośląskimi, zarówno z Dolnośląską Izby Lekarskiej (Ośrodek Pamięci i Dokumentacji Historycznej oraz Komisja Kształcenia), jak i wrocławskiej grupy PTHNM oraz Uniwersytetu Wrocławskiego, w szczególności Instytutu Filologii Germańskiej z prof. Edwardem Białkiem na czele oraz dr. n. o zdr. Dariuszem Lewerą. Wielkim zaszczytem był fakt, iż po raz kolejny K. i Z. Kopocińscy zostali zaproszeni do Komitetu Naukowego już VI. Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Kobiety i Medycyna” (z cyklu *Lekarz jako autor i bohater literacki*), która odbyła się w dniach 20-21 listopada 2025 r. w magicznym Wrocławiu.

Po raz pierwszy członkowie KH WIL, K. i Z. Kopocińscy, uczestniczyli 8 marca 2025 r. w Konferencji Naukowej pn. „Walki 1. i 2. Armii Wojska Polskiego w czasie II wojny światowej”, która została zorganizowana przez Aleksandra Ostasza, dyrektora Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu. W gronie znakomitych badaczy (historyków, archeologów, nurków, genetyków) zaprezentowali referat pt. „80. rocznica zbrodni wojennej na rannych żołnierzach i personelu wojskowej służby zdrowia 2. Armii Wojska Polskiego w Horce”, który wzbudził duże zainteresowanie.

Bez wątpienia najważniejszą konferencją, w jakiej uczestniczyli w zeszłym roku członkowie KH, była Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Wojskowej Izby Lekarskiej pn. „Wojskowa Służba Zdrowia - 250 lat i co dalej?”, która odbyła się w dniach 17-18 października 2025 r. w gościnnych obiektach WIML w Warszawie. Nieco niefortunny tytuł, który sugeruje, iż polska wojskowa służba zdrowia ma ledwie 250 lat, mimo wcześniejszych obiekcji zgłaszanych przez KH został utrzymany, co zaowocowało tym, iż część mniej zorientowanych osób wyszła z konferencji z błędnym przekonaniem o stosunkowo krótkiej historii wojskowego sanitariatu, co nie jest prawdą. Mimo tego drobnego zgrzytu poznawczego samą konferencję należy uznać za niezwykle udaną, za co słowa podziękowania należą się wszystkim osobom, które przyczyniły się do jej organizacji, w szczególności prof. Grzegorzowi Kade, dyrektorowi WIML oraz dr. n. med. Stefanowi Antosiewiczowi - pomysłodawcy tej zacnej konferencji. Członkowie KH K. i Z. Kopocińscy zaprezentowali tam kilka referatów (tytuły w załączniku do sprawozdania) oraz przygotowali niezwykle twórczy panel dyskusyjny pt. „Lekarz w wojsku czy lekarz wojskowy, dylemat wciąż aktualny”. Obecność gości z Niemiec, Ukrainy czy Wielkiej Brytanii dała możliwość wymiany poglądów i poznania różnych aspektów działania wojskowej służby zdrowia w innych państwach.

W 2025 r. członkowie KH znaleźli się także w gronie wykładowców cyklu pn. „Wprowadzenie do medycyny wojskowej i systemu zabezpieczenia medycznego” realizowanego na platformie edukacyjnej Naczelnej Izby Lekarskiej.

Analogicznie jak w poprzednich latach członkowie KH WIL uczestniczyli w obchodach rocznicy „krwawej niedzieli” na Wołyniu czyli apogeum ludobójstwa dokonanego na ludności polskiej przez ukraińskich nacjonalistów. 11 lipca 1943 r. szowiniści z Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (OUN) i band tzw. Ukraińskiej Powstańczej Armii (UPA) zaatakowali ponad 100 miejscowości na Wołyniu, brutalnie mordując wszystkich mieszkańców, w tym dzieci, kobiety i starców. Łącznie w latach 1939-1948 ukraińscy zwyrodnialcy zamordowali na całych Kresach Południowo-Wschodnich wg. różnych szacunków od 150 do ponad 200 tysięcy Polaków. Wśród ofiar ukraińskich bandytów byli także pracownicy polskiej służby zdrowia, w tym lekarze, pielęgniarki i położne oraz kapelani. Bezduszna poprawność polityczna sprawiła, że w Polsce temat ofiar Zbrodni Wołyńskiej (symboliczne określenie wszystkich miejsc kaźni dokonanej przez ukraińskich szowinistów na terenie całych Kresów Południowo-Wschodnich RP, nie tylko Wołynia) jest „zamiatany pod dywan”. O prawdę o tej straszliwej zbrodni, pamięć o ofiarach i zapewnienie im godnego pochówku walczą od wielu lat jedynie środowiska kresowe i kombatanckie, dając jednocześnie odpór jawnej gloryfikacji ukraińskich zbrodniarzy wojennych, takich jak m.in. Stepan Bandera, Roman Szuchewycz, Dmytro Kłaczkiwski, Wołodymyr Szczygielski, Petro Diaczenko i wielu innych. Członkowie KH WIL byli także jak co roku w Żarach współorganizatorami uroczystości 11. Lipca Narodowego Dnia Pamięci Ofiar ludobójstwa w 2025 r., gdzie przy symbolicznym Krzyżu Wołyńskim przypomnieli również o ofiarach wywodzących się ze świata medycyny. Na łamach czasopisma „Na Rubieży” ukazała się relacja członków KH z tego wydarzenia (tytuł w załączniku).

Kolejnym cyklicznym ważnym wydarzeniem, w którym brali udział członkowie KH, były obchody 80. rocznicy zbrodni w Horce, czyli wymordowania polskiej kolumny sanitarnej wystawionej przez 15. Samodzielny Batalion Sanitarny 2. Armii Wojska Polskiego, ewakuującej ok. 300 rannych w czasie bitwy pod Budziszynem w kwietniu 1945 r. Zbrodni w Horce dokonana 26 kwietnia 1945 r. przez Niemców i prawdopodobnie ich ukraińskich kolaborantów została dokładnie zbadana oraz opisana w monografii autorstwa K. i Z. Kopocińskich pt. „*Horka - łżycka Golgota służby zdrowia 2. Armii Wojska Polskiego*”¹⁰. Należy podkreślić, że w Horce polegli w obronie swych pacjentów członkowie polskiej wojskowej służby zdrowia, toteż obecność tam KH jest obowiązkowa! 28 kwietnia 2025 r. odbyły się duże społeczne obchody (władze państwowe nie uznały za stosowne wziąć udział w uroczystościach, co bardzo dziwi), podczas których nie

zabrakło środowisk kresowych, kombatanckich oraz znakomitych stowarzyszeń byłych żołnierzy 11. Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancerniej, bez których trudno byłoby zorganizować tak wspaniałe przedsięwzięcie. Cieszyła obecność harcerzy z Hufca ZHP im. II Armii Wojska Polskiego, natomiast zauważalnym mankamentem był brak jakiejkolwiek delegacji WP, w tym jednostek dziedziczących tradycje żołnierzy przelewających krew na Łużycach w 1945 r. Książka K. i Z. Kopocińskich była pierwszym tak szerokim opracowaniem poświęconym tej zbrodni wojennej, a walorem publikacji był także fakt, iż została wydana w dwóch wersjach językowych (polski i niemiecki), co umożliwiło historykom serbołużyckim i niemieckim zapoznanie się ze zgromadzonym tam materiałem. Dzięki temu niemiecki lekarz a jednocześnie filmowiec-dokumentalista dr med. Peter Simank wspólnie ze swoim bratem Stefanem umieścili historię wymordowania polskiej kolumny sanitarnej w swoim filmie pt. *„Dolina Śmierci - 80. rocznica zakończenia wojny na Łużycach”* (oryg. niem. *„Tal des Todes - 80 Jahre Kriegsende in der Lausitz”*, 2025, reż. i scen. P. Simank). Członkowie KH WIL zostali zaproszeni przez twórców tego dzieła do zaprezentowania w nim wspomnienia o tej strasznej zbrodni na polskiej jednostce sanitarnej, a prapremiera filmu odbyła się właśnie w Crostwitz jako zwieńczenie uroczystości rocznicowych. Swoistym paradoksem jest fakt, że o obrzydliwej zbrodni dokonanej na polskiej kolumnie sanitarnej przez hitlerowców i ich kolaborantów nakręcili film niemieccy twórcy, polskich temat ten jakoś nie zainteresował (sic!).

Należy zawsze mocno podkreślić, iż wszyscy członkowie KH są czynnymi lekarzami, którzy na co dzień zmagają się ze wszystkimi absurdami systemu opieki zdrowotnej w naszym kraju, co pożera większość naszych sił i mocy twórczych. Wykrzesanie w tych warunkach jakichś kompletnych rezerw organizmu, by móc całkowicie bezinteresownie promować wiedzę o osiągnięciach i dokonaniach wojskowej służby zdrowia, zasługuje w mojej ocenie na wyjątkowe uznanie. Biorąc pod uwagę ilość publikacji (łącznie 12), czynne uczestnictwo w konferencjach i zasiadanie w Komitetach Naukowych (łącznie 4), należy tę część kadencji uznać za wyjątkowo udaną.

Bardzo serdecznie dziękuję członkom KH, Kazimierzowi Janickiemu, Krzysztofowi Kopocińskiemu i Konradowi Maćkowiakowi, bez których współpracy i lojalnego wsparcia trudno byłoby liczyć na tak dobre rezultaty.

Wdzięczne słowa za wspaniałe, skłaniające do głębszej refleksji felietony na łamach „Skalpela” oraz wszelkie inne formy inspiracji KH kieruję także do płk. w st. spocz. dr. Włodzimierza „Wowki” Kuźmy. Żał, iż w naszym środowisku jest zbyt mało równie niezwykłych ludzi, świat wojskowej służby zdrowia byłby dużo barwniejszy i lepszy.

¹⁰ Kopociński Z., Kopociński K., *Horka-łużycka Golgota służby zdrowia 2. Armii Wojska Polskiego*, Głogów 2021.

Dziękuję całej RL WIL za współpracę z KH oraz stopniowo coraz większe zrozumienie znaczenia wpływu historii na współczesność i przyszłość.

Mam nadzieję, iż w kolejnej już X kadencji KH będzie działać równie aktywnie, co zaowocuje pozytywnym zakończeniem rozpoczętych projektów i realizacją kolejnych ciekawych przedsięwzięć.

31.01. 2026 r.

Dr n. med. Zbigniew Kopociński
Przewodniczący Komisji Historycznej WIL

Załącznik 1. Lista publikacji członków KH WIL oraz wykaz konferencji naukowych z czynnym uczestnictwem członków KH WIL IX kadencji za okres 22.01.2025-31.01.2026

Załącznik do sprawozdania z dnia 31.01.2026 r. Przewodniczącego Komisji Historycznej WIL IX kadencji 2022-2026

Lista publikacji członków KH WIL oraz wykaz konferencji naukowych z czynnym uczestnictwem członków KH WIL IX kadencji za okres 22.01.2025-31.01.2026:

A. Monografie:

1. Kopociński Z., Kopociński K., *Polscy okuliści wojskowi w dwudziestoleciu międzywojennym*, Wrocław 2025, ss. 710.

B. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych

1. Kopociński K., Kopociński Z., *80. rocznica zbrodni wojennej na rannych żołnierzach i personelu wojskowej służby zdrowia 2. Armii Wojska Polskiego w Horce*, „Rocznik Kołobrzescki”, 2025 (złożone do druku)

C. Publikacje, streszczenia, prelekcje z kongresów i konferencji naukowych

1. Kopociński K., Kopociński Z., *Mjr dr Zygmunt Szymkiewicz (1890-1940) - lekarz o duszy marynarza*, IV. Ogólnopolska Konferencja Historyczna Izb Lekarskich, **Gdańsk** 24-26 października 2025
2. Kopociński Z., Kopociński K., *Prof. dr med. Ignacy Abramowicz (1890-1982) - z Kresów Wschodnich nad Bałtyk*, IV. Ogólnopolska Konferencja Historyczna Izb Lekarskich, **Gdańsk** 24-26 października 2025
3. Kopociński Z., Kopociński K., *Historia wojskowej służby zdrowia jako niezbędny element w kształtowaniu współczesnego oficera-lekarza=History of the Military Medical Service as a necessary element of education of modern medical officer*, Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Wojskowej Izby Lekarskiej, **Warszawa** 17-18 październik 2025
4. Kopociński K., Kopociński Z., *Bucella, Bergonzoni, Kaczkowski, Marcinkowski, Malewski, Szarecki – następny szereg to już Wy*, Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Wojskowej Izby Lekarskiej, **Warszawa** 17-18 październik 2025
5. Kopociński Z., Kopociński K., *Płk dr pil. Józef Leoszko (1894-1948) – okulista z lotniczą „gapą” na piersi=Lt. Col. Dr. pilot Józef Leoszko (1894-1948) – ophthalmologist with airforce badge*, Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Wojskowej Izby Lekarskiej, **Warszawa** 17-18 październik 2025
6. Kopociński K., Kopociński Z., *Lekarz w wojsku czy lekarz wojskowy, dylemat wciąż aktualny-dyskusja*, Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Wojskowej Izby Lekarskiej, **Warszawa** 17-18 październik 2025
7. Kopociński Z., Kopociński K., *80. rocznica zbrodni wojennej na rannych żołnierzach i personelu wojskowej służby zdrowia 2. Armii Wojska Polskiego w Horce*, Konferencja

Naukowa „Walki 1. i 2. Armii Wojska Polskiego w czasie II wojny światowej”, **Kołobrzeg**
8 marca 2025

D. Publikacje popularno-naukowe i promujące wiedzę historyczną:

1. Kopociński K., Kopociński Z., *Ogólnopolska Konferencja Historyczna Izby Lekarskich - Gdańsk 2025*, „Skalpel” biuletyn Wojskowej Izby Lekarskiej, 2025, nr 11-12, s. 29-31.
2. Kopociński K., Kopociński Z., *Wołyn pamiętamy!!!*, „Na Rubieży”, 2025, nr 199, s. 8-11, 32.
3. Kopociński K., Kopociński Z., *IV. Ogólnopolska Konferencja Historyczna Izby Lekarskich*, portal „Gazeta Lekarska”, <<http://gazetalekarska.pl/iv-ogolnopolska-konferencja-historyczna-izb-lekarskich/>>, dostęp 30.10.2025 r.
4. Kopociński K., Kopociński Z., *WAM po 30 latach - kilka refleksji uczestników XLIII Sprawozdawczego Zjazdu WIL*, „Skalpel” biuletyn Wojskowej Izby Lekarskiej, 2025, nr 5-6, s. 14-16.
5. Kopociński K., Kopociński Z., *Służba sanitarna 1. i 2. Armii Wojska Polskiego w walce o niepodległość*, „Skalpel” biuletyn Wojskowej Izby Lekarskiej, 2025, nr 5-6, s. 18-20.
6. Kopociński K., Kopociński Z., *Niemiecki lekarz o tragedii polskiej wojskowej służby zdrowia*, portal „Gazeta Lekarska”, <<http://gazetalekarska.pl/niemiecki-lekarz-o-tragedii-polskiej-wojskowej-sluzby-zdrowia>>, dostęp 5.05.2025 r.
7. Kopociński K., Kopociński Z., *Służba sanitarna 1. i 2. Armii Wojska Polskiego w walce o niepodległość*, portal „Gazeta Lekarska”, <<http://gazetalekarska.pl/sluzba-sanitarna-1-i-2-armii-wojska-polskiego-w-walce-o-niepodleglosc-foto/>>, dostęp 12.03.2025 r.